

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 4 sierpnia 2022 r.

DIH-3.707.94.2022.JS

DECYZJA DIH - III/ 103 /2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 45 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 11 stycznia 2018r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1083 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji z 9 czerwca 2022 r. (nr akt: NR.8361.60.2022) Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp., na mocy której przedsiębiorcy KIM Gorzów Sp. z o.o. z siedzibą w Gorzowie Wlkp., wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1083 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 6 i 20 kwietnia 2022 r. inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Lubuskim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr 69/2022 z 5 kwietnia 2022 r., przeprowadzili kontrolę w salonie sprzedaży samochodów, mieszczącym się przy ul. Olimpijskiej 46 w Gorzowie Wlkp., należącym do przedsiębiorcy KIM Gorzów Sp. z o.o. z siedzibą w Gorzowie Wlkp. (zwanego dalej: „stroną” lub „przedsiębiorcą”).

Na podstawie art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 16 marca 2022 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. kontrolę przestrzegania art. 41 ustawy z dnia 11 stycznia 2018r. o elektromobilności i paliwach

alternatywnych (Dz. U. z 2021r. poz. 110 ze zm.), zwanej dalej: „ustawą o elektromobilności”. Zawiadomienie doręczono stronie 18 marca 2022 r.

Kontrolę przeprowadzono w obecności Prezesa Zarządu Spółki.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Lubuskiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca w miejscu bezpośredniej sprzedaży samochodów, ani też w żadnym innym dostępnym i widocznym miejscu w salonie samochodowym, nie uwidoczniał informacji o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego, co stanowiło naruszenie obowiązków wynikających z art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy o elektromobilności.

Ustalenia kontroli zostały udokumentowane w protokole kontroli z 20 kwietnia 2022 r. nr NR.8361.60.2022, do którego nie zgłoszono uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), zwanej dalej: „Kpa”, Lubuski WIIH zawiadomieniem z 12 maja 2022 r., poinformował przedsiębiorcę KIM Gorzów Sp. z o.o. z siedzibą w Gorzowie Wlkp., o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. art. 45 ust. 1 pkt 10 ustawy o elektromobilności, z tytułu niedopełnienia obowiązków, o których mowa w art. 41 ust.1 pkt 3 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że stronie przysługuje prawo do wypowiedzania się co do zebranych dowodów i materiałów, zgodnie z wymaganiami art. 10 Kpa. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

W dniu 9 czerwca 2022 r. Lubuski WIIH, wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcy KIM Gorzów Sp. z o.o. z siedzibą w Gorzowie Wlkp., wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków określonych w art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy o elektromobilności.

W dniu 5 lipca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Lubuskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona wniosła o uchylenie przedmiotowej decyzji w całości i wydanie decyzji w zakresie odstąpienia od wymierzenia kary lub ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła:

- naruszenie przepisu art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez niezastosowanie, w sytuacji gdy w świetle okoliczności niniejszej sprawy waga naruszenia prawa była znikoma, a przedsiębiorca w toku kontroli dobrowolnie podjął działania naprawcze, niezwłocznie usunął stwierdzone nieprawidłowości i zaprzestał naruszeń prawa,

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym przyjęciu przez organ pierwszej instancji, że strona pozbawiła konsumentów dostępu do informacji o rodzajach paliwa alternatywnego wykorzystywanych do napędu pojazdów samochodowych, a także pozbawiła pełnej wiedzy w zakresie rodzajów paliw alternatywnych i ich oznaczenia, podczas gdy kupujący byli informowani o wykorzystywanych rodzajach paliwa alternatywnego do napędu pojazdów samochodowych dostępnych w ofercie strony i nigdy nie byli pozbawieni możliwości zapoznania się z ww. informacjami.

Pismem z 12 lipca 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę KIM Gorzów Sp. z o.o. z siedzibą w Gorzowie Wlkp., o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji z 9 czerwca 2022 r. (nr akt: NR.8361.60.2022) Lubuskiego WIIH oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Stosownie do treści art. 41 ust. 5 ustawy o elektromobilności kontrolę wykonania obowiązku informowania o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdów samochodowych przeprowadza Inspekcja Handlowa.

Zgodnie z art. 41 ust. 1 pkt 1-3 ustawy o elektromobilności informacja o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego jest umieszczana:

- 1) w instrukcji obsługi tego pojazdu - przez producenta pojazdu samochodowego;
- 2) na korkach wlewu paliwa lub gniazdach pojazdowych lub w pobliżu tych korków lub tych gniazd - przez producenta pojazdu samochodowego;
- 3) na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych - przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie.

Art. 41 ust. 4 ww. ustawy wskazuje, że informacje, o których mowa w ust. 1-3, umieszcza się w widocznym i dostępnym miejscu.

Według ustawy o elektromobilności przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 41 ust. 1-4 podlega karze pieniężnej (art. 45 ust. 1 pkt 10). Przepisy ww. ustawy precyzują, iż wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 10, wynosi od 500 zł do 2000 zł (art. 45 ust. 2 pkt 8 ww. ustawy).

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę KIM Gorzów Sp. z o.o. z siedzibą w Gorzowie Wlkp., od decyzji z 9 czerwca 2022 r. (nr akt: NR.8361.60.2022) Lubuskiego WIIH, na mocy której na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 10 ustawy o elektromobilności ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 41 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy.

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również uwzględnił zarzuty zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o elektromobilności, co spowodowało konieczność nałożenia przez Lubuskiego WIIH kary pieniężnej.

Biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy dotyczące nakładania kar, niezrealizowanie obowiązku, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy o elektromobilności powoduje - zgodnie z art. 45 ust. 1 pkt 10 ww. ustawy – nałożenie administracyjnej kary pieniężnej stosownie do art. 45 ust. 2 pkt 8 ustawy o elektromobilności w wysokość od 500 zł do 2 000 zł. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej Lubuski WIIH wziął pod uwagę przesłanki wskazane w art. 189d Kpa.

W odwołaniu strona wniosła o uchylenie przedmiotowej decyzji w całości i wydanie decyzji w zakresie odstąpienia od wymierzenia kary lub ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie przepisu art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez niezastosowanie, w sytuacji gdy w świetle okoliczności niniejszej sprawy waga naruszenia prawa była znikoma, a przedsiębiorca w toku kontroli dobrowolnie podjął działania naprawcze, niezwłocznie usunął stwierdzone nieprawidłowości i zaprzestał naruszeń prawa.

Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego. Ustalenia kontroli wprost wskazują, na czym polegało naruszenie prawa przez kontrolowanego, dlatego Prezes UOKiK nie widzi podstaw do uchylenia decyzji.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie Prezes UOKiK stwierdza, iż powyższy zarzut jest niezasadny.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy organ drugiej instancji informuje, iż Lubuski WIIH rozważył możliwość zastosowania art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa czemu dał wyraz w treści decyzji. Prezes UOKiK również nie widzi też podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązku nałożonego na nią w art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy o elektromobilności i nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Podkreślić należy, że powinnością przedsiębiorcy – jako profesjonalnego uczestnika obrotu jest przestrzeganie przepisów dotyczących jego działalności. Ustawa o elektromobilności w sposób jednoznaczny nakazuje, przedsiębiorcy prowadzącemu sprzedaż pojazdów silnikowych, zamieszczenie na terenie tej placówki, informacji o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego, a strona niewątpliwie naruszyła ten obowiązek.

Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona podjęła działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli. Bezprzedmiotowe jest bagatelizowanie niewykonania obowiązku informacyjnego nałożonego przez ustawę, szczególnie w sytuacji kiedy strona została poinformowana o zamiarze przeprowadzenia kontroli oraz jej zakresie ponad dwa tygodnie przed jej rozpoczęciem. Tym samym strona mogła się do niej przygotować np. sprawdzając, czy informacja jest w placówce uwidoczniiona, a po stwierdzeniu ich braku – uzupełnić.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 Kpa nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych.

Odnosząc się do zarzutu rzekomego błędu w ustaleniach faktycznych, Prezes UOKiK stwierdza, że jest on nieuzasadniony. Kluczowe znaczenie dla niniejszej sprawy, ma fakt że przedmiotowa kontrola została zapowiedziana i w zawiadomieniu określony był jej zakres. Zgodnie z nim organ pierwszej instancji sprawdził m.in. przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy o elektromobilności, tj. zamieszczenie na terenie placówki prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych, informacji o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego. Takiej informacji na terenie kontrolowanego salonu samochodowego nie było. Niezrealizowanie obowiązku określonego w art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy o elektromobilności powoduje - zgodnie z art. 45 ust. 1 pkt 10 ww. ustawy – nałożenie administracyjnej kary pieniężnej stosownie do art. 45 ust. 2 pkt 8 ustawy o elektromobilności w wysokość od 500 zł do 2 000 zł.

Skoro ustawodawca sprecyzował pewne obowiązki informacyjne i określił za nie kary administracyjne to oznacza, że zależało mu na podkreśleniu istoty tych obowiązków i właściwego zachowania przedsiębiorców odpowiedzialnych za ich realizację. Tym samym tłumaczenie strony, że nie pozbawiła konsumentów dostępu do informacji o rodzajach paliwa alternatywnego wykorzystywanych do napędu pojazdów samochodowych, chociaż nie zamieściła wymaganej informacji należy uznać za bezprzedmiotowe.

Prezes UOKiK podkreśla, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o elektromobilności, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego, co w tym wypadku miało miejsce, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Prezes UOKiK przypomina, że obowiązkiem przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te w sposób jednoznaczny stwierdzają, że to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o elektromobilności. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa i tak zorganizować działalność swojej placówki, by nie doszło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów.

Prezes UOKiK stwierdził, że Lubuski WIIH prawidłowo uwzględnił przesłanki określone w art. 189d Kpa wymierzając karę za niedopełnienie obowiązków określonych w art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy o elektromobilności.

Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że wymierzona stronie na podstawie 45 ust. 1 pkt 10 ustawy o elektromobilności kara była najniższą z możliwych w świetle art. 45 ust. 2 pkt 8 tej ustawy.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Lubuski WIIH, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie 45 ust. 1 pkt 10 ustawy o elektromobilności. Stosownie do art. 47 ust. 2-4 ustawy o elektromobilności, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że podjęta przez Lubuskiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcy KIM Gorzów Sp. z o.o. z siedzibą w Gorzowie Wlkp., wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł. Tym samym, decyzja z 9 czerwca 2022 r. (nr akt: NR.8361.60.2022) Lubuskiego WIIH powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu IV A Administracyjne kary pieniężne ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej